

แบบฟอร์มข้อเสนอโครงการวิจัย
เพื่อของบประมาณ ด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
โครงการริเริ่มสำคัญ (Flagship Project) ปีงบประมาณ 2564

แพลตฟอร์ม (Platform) 4 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ
โปรแกรม (Program) 13 นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม
โปรแกรมย่อย (Sub Program)
แผนงานหลัก
แผนงานย่อย การจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน และสำนักท้องถิ่น
ประเด็นริเริ่มสำคัญ (Flagship) มหาวิทยาลัยเชิงพื้นที่
เป้าหมาย (Objective) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ
ตนเองบนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ-หลัก (Key Result) 13.3 มูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนฐานทุน ทรัพยากร วัฒนธรรมในพื้นที่
ร้อยละ 10 ต่อปี
ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ-รอง (Key Result)
* ให้เลือกจากระบบ โดย
- ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ-หลัก (Key Result) สามารถเลือก KR ของ Objective ของ Program ที่เลือก
- ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ-รอง (Key Result) สามารถเลือก KR ภายใต้อแพลตฟอร์มใดก็ได้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อชุดโครงการวิจัย/โครงการวิจัยเดี่ยว

(ภาษาไทย) การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตะลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช

(ภาษาอังกฤษ) The Cultural Capital Management of Shadow Plays for Nakhon Si
Thammarat Province.

2. โครงการวิจัยย่อยภายใต้ชุดโครงการวิจัย

(ภาษาไทย) การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนึ่งตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน
และสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร
จังหวัดนครศรีธรรมราช

(ภาษาอังกฤษ) Cultural Capital Management of Shadow Puppet Show to Upgrade
Community Economy and to Build A Sense of Love of Own Locality
around Cultural Market Area in front of Wat Phra Mahathat Vihan
Nakhon Si Thammarat Province.

3. ลักษณะโครงการวิจัย

- โครงการใหม่ ดำเนินงานจำนวน1.....ปี.....3.....เดือน
 โครงการต่อเนื่องจำนวนปี โดยเริ่มรับงบประมาณในปี.....
จำนวน.....บาท ดำเนินงานเป็นปีที่

4. คำสำคัญ (Keywords)

- (ภาษาไทย) การสร้างความร่วมมือ เครือข่ายหนังตะลุง การยกระดับเศรษฐกิจชุมชน สำนักท้องถิ่น
ตลาดวัฒนธรรม วัดพระมหาธาตุวราวิหาร
- (ภาษาอังกฤษ) The Study Building Cooperation, Nang Talung Network, Raise the
Community Economy, Local Awareness of the Area,
Wat Phra That Market.

5. สาขาการวิจัย

สังคมศาสตร์

6. รายละเอียดของคณะผู้วิจัย (ใช้ฐานข้อมูลจากระบบสารสนเทศกลางเพื่อบริหารงานวิจัยของประเทศ)
ประกอบด้วย

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งใน โครงการ	สัดส่วนการ ดำเนิน โครงการวิจัย	เบอร์โทรศัพท์/ E-mail
1.	ดร.พีระพงษ์ สุจริตพันธ์	หัวหน้า โครงการ	ร้อยละ 25	088-9149151/ Peerapong_sut@nstru.ac.th
2.	ผศ.ดร. ดำรงพันธ์ ใจห้าววีระพงษ์	ผู้ร่วมวิจัย	ร้อยละ 15	095-4106165/ jaihowe999@hotmail.com
3.	ดร.เชษฐา มุหะหมัด	ผู้ร่วมวิจัย	ร้อยละ 15	091-4618515/ Chettha_muh@nstru.ac.th
4.	ดร.เดโช แชน้ำแก้ว	ผู้ร่วมวิจัย	ร้อยละ 15	084-9323736/ Daycho_kha@nstru.ac.th
5.	อาจารย์บุญยี่ง ประทุม	ผู้ร่วมวิจัย	ร้อยละ 15	082-8083895/ baocd@gmail.com/ baocd12@gmail.com
6.	อาจารย์พีรดาว หมัดอำดัม	ผู้ร่วมวิจัย	ร้อยละ 15	080-5191493/ aummomi@hotmail.com

ส่วนที่ 2 ข้อมูลโครงการวิจัย

1. บทสรุปผู้บริหาร (สรุปเป้าหมายและวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินงานวิจัยและการขับเคลื่อนผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

การวิจัยเรื่อง กลไกการสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการศึกษาภายใต้โครงการริเริ่มสำคัญ (Flagship Project) ประจำปีงบประมาณ 2564 ที่เล็งเห็นความสำคัญของการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ โดยการพัฒนามีจุดเริ่มต้นจากระดับฐานรากหรือการนำเอาทรัพยากรหรือทุนที่มีอยู่ในชุมชนท้องถิ่น เช่น “หนึ่งตระกูล” สู่การพัฒนาเพื่อให้เกิดเป็นชุมชนนวัตกรรมที่สามารถส่งเสริมการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานราก และมีเป้าหมายเพื่อการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองบนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) เพื่อสร้างกลไกความร่วมมือของเครือข่ายหนึ่งตระกูลและผู้ประกอบการวัฒนธรรมในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อสร้างตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช และ 3) เพื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช และนำข้อมูลที่ผ่านการเก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการมาสู่การจัดเก็บเพื่อง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเผยแพร่องค์ความรู้ที่มีคุณค่าเพื่อการอนุรักษ์และประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาในรูปแบบของการยกระดับ การเพิ่มมูลค่าเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่การสร้างผู้ประกอบการในท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่เกิดจากความต้องการและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์และพัฒนามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนต่อไป

2. หลักการและเหตุผล (แสดงถึงบริบทของพื้นที่และระบุไปที่มาของปัญหาและความต้องการของพื้นที่

(Situation Review) และอธิบายความจำเป็นและความสำคัญที่โครงการวิจัยจะเข้าไปแก้ไขปัญหาสำคัญ/พัฒนาศักยภาพที่สำคัญ และระบุคำถามงานวิจัยของโครงการวิจัย)

หนึ่งตระกูล เป็นศิลปะการแสดงของภาคใต้ที่มีความสำคัญถือเป็นส่วนหนึ่งของศิลปะและนันทนาการความบันเทิงเรีงรมย์ ยังเป็นสื่อกลางในการสร้างความสัมพันธ์ของประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดความคิด ค่านิยมทางวัฒนธรรม (สาจิตร พงศ์พัทธ์, 2542) อีกทั้งยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับฐานรากและการพัฒนาชุมชนในยุคปัจจุบัน สามารถนำเอาข้อมูลองค์ความรู้ที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนา นับว่าเป็นองค์ความรู้ที่เป็นฐานเพื่อต่อยอดและยกระดับการพัฒนาที่ต้องตระหนักถึงคุณค่าของฐานวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือความรู้ที่มีคุณค่า โดยเฉพาะการศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายที่มีได้มีความมุ่งหมายของการเก็บรวบรวมข้อมูลเพียงเพื่อการอนุรักษ์ แต่หากเป็นการนำข้อมูลดังกล่าวมาจัดระบบให้มีความเป็นระเบียบทางวิชาการที่มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำมาเผยแพร่ ต่อยอด เพิ่มมูลค่า ในขณะที่เดียวกันยังเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการสร้างผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมและการรวมกลุ่มวิสาหกิจวัฒนธรรมแก่ภาคที่เกี่ยวข้องกับหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช หรือการศึกษาเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์และการพัฒนา รวมถึงการสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนและสำนักท้องถิ่นควบคู่กับ กรมศิลปากร ช่างขวัญยืน (2560) กล่าวว่า การอนุรักษ์อย่างพัฒนาและการพัฒนาอย่างอนุรักษ์เป็นสิ่งที่เห็นเป็นองค์ประกอบ

ได้ สะท้อนความเป็นตัวตนของกลุ่มชนหรือชุมชนนั้น ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ เครื่องใช้ การแสดงออกทางประเพณี พิธีกรรม การแสดง บทเพลง และอาหาร ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตที่ผ่านการบ่มเพาะจากครอบครัว การขัดเกลาจากสังคมและการหล่อหลอมทางวัฒนธรรม จนก่อเกิดเป็นวิถีแห่งการดำรงชีวิตหรือวัฒนธรรมของชุมชนที่หล่อหลอมให้เกิดเป็นอัตลักษณ์หรือตัวตนของกลุ่มคนหรือชุมชน (ศิริพร ณ ถลาง, 2559)

หนังตะลุง เป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของประเทศไทยที่มีความสำคัญต่อชุมชนท้องถิ่นทางภาคใต้ มาเป็นเวลาช้านาน เปรียบเสมือนเป็นสถาบันหนึ่งในสังคม คือ สถาบันศิลปะและนันทนาการ ทำให้ในอดีตหนังตะลุงมีหน้าที่หลัก คือ ให้ความบันเทิงเริงรมย์และการพักผ่อนหย่อนใจของสมาชิกในชุมชน ท้องถิ่น นอกจากนี้ เนื่องจากหนังตะลุงเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็ง สามารถทำหน้าที่ถ่ายทอดความคิดและค่านิยมทางวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ผ่านมาจึงถือได้ว่าหนังตะลุงมีส่วนช่วยสนับสนุน และเป็นเครื่องมือบูรณาการสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม ตลอดจนเป็นสื่อกลางที่ส่งเสริมความสามัคคี และสร้างความสัมพันธ์อันดีให้แก่สมาชิกในชุมชนนั้น ๆ (สุวิมล เวชวิโรจน์, เหมือนมาต หนูมาศ, จีรวรรณ พรหมทอง, สุธาทิพย์ อร่ามศักดิ์, สมปราษฎ์ วุฒิจันทร์, 2561) อีกทั้งยังถือเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในการแสดง สะท้อนถึงเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของผู้คนในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีการสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน ซึ่งหากพิจารณาในมิติด้านสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจแล้วนั้น หนังตะลุงยังสร้างความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับมิติด้านสังคมในแง่ของการสร้างความสัมพันธ์ของผู้คน การแสดงออกซึ่งความผูกพัน และยังเป็นเครื่องมือในการสร้างเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นผ่านการแสดง และสร้างรายได้แก่คณะและพื้นที่การประกอบอาชีพของคนในชุมชน บนฐานของการนำองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ประโยชน์

นอกเหนือการเป็นส่วนหนึ่งในมิติทางวัฒนธรรม หนังตะลุงยังทำหน้าที่สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และยกระดับเศรษฐกิจฐานรากของชุมชน จะเห็นได้ว่าการพิจารณารากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นในย่านตลาดหน้าพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีที่มาจากรากฐานประกอบด้วย มิติด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กับบุคคล บุคคลกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม บุคคลกับสิ่งเหนือธรรมชาติ และบุคคลกับแหล่งเรียนรู้ (พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2550) ซึ่งในบริบททางศิลปะและวัฒนธรรมที่นับว่าเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการแสดงที่มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับธรรมชาติ และบุคคลกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวด้านคุณค่าในมิติด้านความเชื่อ ประวัติศาสตร์ และด้านวัฒนธรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน มีการให้ความสำคัญกับการศึกษาและพัฒนาเพื่อยกระดับมูลค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นของหนังตะลุง โดยเฉพาะในยุคของการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ถือว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ โดยการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์หรือผลงานบนฐานภูมิปัญญา ควบคู่กับการรักษารากเหง้า การอนุรักษ์ความเป็นไทย (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2554) ซึ่งหนังตะลุงยังเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีศักยภาพต่อการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเพื่อสร้างสินค้าทางวัฒนธรรมหรือการทำให้วัฒนธรรมเป็นสินค้า และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ซึ่งคุณค่าในการให้ความสำคัญกับการศึกษาข้อมูลองค์ความรู้ด้านเรื่องเล่า ตำนาน ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตและภูมิปัญญาวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับการดำรงชีวิตของผู้คนและชุมชน นับว่าเป็นประเด็นสำคัญในการได้รวบรวมหรือเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าเพื่อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ และสามารถนำมาต่อยอดการพัฒนาเพื่อยกระดับเศรษฐกิจ

เครือข่ายในการคงอยู่ อีกทั้งการศึกษาความต้องการของชุมชนที่มีการสืบสานภูมิปัญญาในแต่ละท้องถิ่น อันจะพบว่า ชุมชนมีความต้องการในการศึกษา รวบรวม และจัดทำแหล่งเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับหนึ่งตระกูล มิเพียงแต่วัสดุอุปกรณ์ ขั้นตอนและวิธีการทำ ที่สามารถนำมาสู่การยกระดับหรือต่อยอดการพัฒนาในยุค เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ แต่ยังมีประโยชน์ต่อการส่งเสริมการพัฒนาในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะการพัฒนาด้าน เศรษฐกิจให้กับชุมชนและพื้นที่ย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ ควบคู่กับการพัฒนาบุคคล การพัฒนา คุณภาพชีวิต และการอนุรักษ์ทุนทางวัฒนธรรม

ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาข้อมูลด้านรูปแบบกลไกการสร้างความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายของหนึ่ง ตระกูลในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านหน้าวัดพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการสร้างความร่วมมือแก่ภาคีที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์หนึ่งตระกูลเพื่อเป็นมรดก ทางภูมิปัญญาของจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งข้อมูลจากการเก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการ มาสู่การจัดเก็บเพื่อถ่ายทอดการเข้าถึงข้อมูลเพื่อการอนุรักษ์ไว้ซึ่งข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่ผ่านการ รวบรวมเชิงวิชาการเพื่อการสืบทอดและเผยแพร่องค์ความรู้ทั้งในรูปแบบเอกสาร และการมีแหล่งเรียนรู้และ เผยแพร่การเรียนรู้ในฐานะของนวัตกรรมของชุมชนและตลาดย่านหน้าวัดพระธาตุ การส่งเสริมศักยภาพของ สมาชิกในชุมชน โดยเฉพาะการส่งเสริมและการเปิดโอกาสให้คนในชุมชนมีศักยภาพและเข้ามามีส่วนร่วมใน ชุมชนและนักวิจัยชุมชน และเพื่อการนำไปสู่การพัฒนาและการเพิ่มมูลค่าทางวัฒนธรรมอย่างสร้างสรรค์ บนพื้นฐานของอัตลักษณ์ในบริบททางสังคมวัฒนธรรมของชุมชนและการมีส่วนร่วมของชุมชน ตลอดจนการมี ผู้ประกอบการในท้องถิ่น โดยผู้วิจัยกำหนดคำถามการวิจัยดังต่อไปนี้

3. คำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์

การวิจัย เรื่อง การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนัก ท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยกำหนดคำถามการ วิจัย ประกอบด้วย

1. กลไกความร่วมมือของเครือข่ายหนึ่งตระกูลและผู้ประกอบการวัฒนธรรมในการยกระดับเศรษฐกิจ ชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร

2. การสร้างตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร

3. เส้นทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เพื่อสร้างกลไกความร่วมมือของเครือข่ายหนึ่งตระกูลและผู้ประกอบการวัฒนธรรมในการยกระดับ เศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช

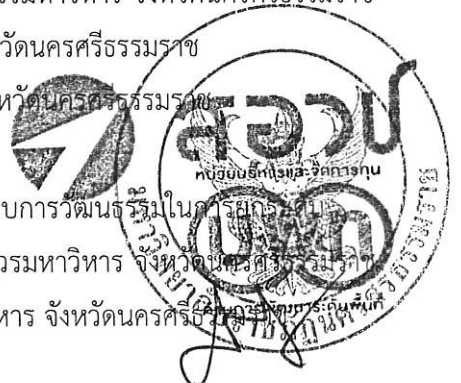
2. เพื่อสร้างตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. เพื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประโยชน์ในการศึกษา ประกอบด้วย

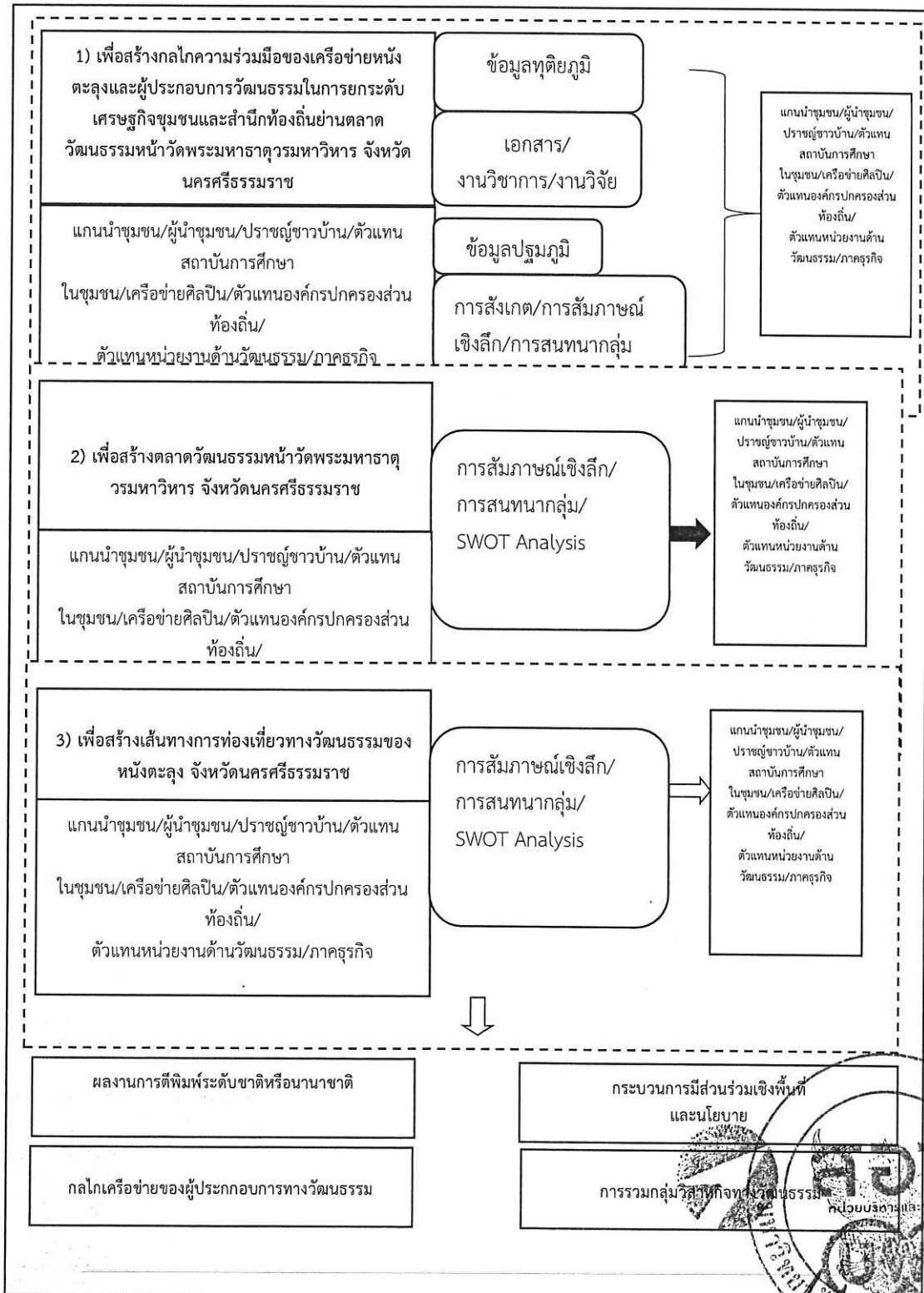
1. ทราบถึงกลไกความร่วมมือของเครือข่ายหนึ่งตระกูลและผู้ประกอบการวัฒนธรรมในการยกระดับ เศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. ทราบถึงการสร้างตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ทราบถึงเส้นทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช
4. เป็นข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายเพื่อสร้างผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม และการรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจ วัฒนธรรมแก่ภาคีที่เกี่ยวข้องหนึ่งตระกูลในจังหวัดนครศรีธรรมราช

4. กรอบการวิจัย (กรอบการวิจัยที่เป็นแผนผังภาพแสดงถึงเป้าหมายและตัวชี้วัดของโครงการ ที่ตอบเป้าหมาย ใหญ่ของชุดโครงการใหญ่)

5. แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนังตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยใช้แนวคิดหลักในการศึกษา ประกอบด้วย แนวคิดเรื่องเครือข่ายการเรียนรู้ แนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่น แนวคิดนิเวศวิทยาวัฒนธรรม และแนวคิดทุนทางวัฒนธรรม มาใช้ในการศึกษาดังรายละเอียดของแต่ละแนวคิด ดังนี้

5.1 แนวคิดเรื่องเครือข่ายการเรียนรู้

คำว่า เครือข่าย หมายถึง การเชื่อมโยงของกลุ่มคนหรือองค์กรที่เกิดขึ้นโดยสมัครใจ เนื่องจากมีเป้าหมายที่สอดคล้องกัน มีความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเพื่อร่วมมือกันดำเนินการกิจที่ตั้งไว้ด้วย ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน (วิชัย รูปขำดีและคณะ, 2552, นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร, 2546, เสรี พงศ์พิศ, 2551, วีระศักดิ์ เครือเทพ, 2547) ทั้งนี้ วีระศักดิ์ เครือเทพ (2550 อ้างถึงใน สุนทรชัย ขอบยศ, ศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ และสุรชัย ทาระคุณ, 2563) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบหลักของการทำงานแบบเครือข่ายในการบริหารงานท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และมีความชัดเจนต่อประเด็นเครือข่ายในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ประการ ดังนี้

ประการแรก เครือข่ายการทำงานมีวัตถุประสงค์หลัก ต้องการแก้ไขปัญหาสาธารณะหรือเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน หากเครือข่ายขาดเป้าหมายย่อมทำให้ขาดประสิทธิภาพ ในการแก้ไขปัญหาและขาดความต่อเนื่องของเครือข่าย

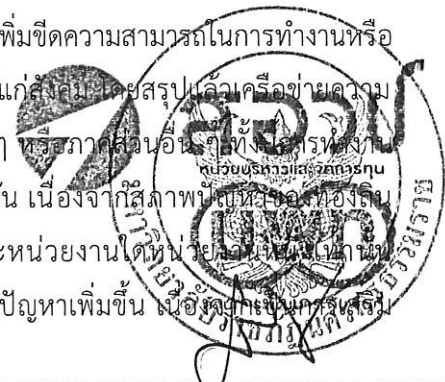
ประการที่สอง เครือข่ายการทำงานมีการจัดความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างในการบริหารระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การทำงานมีความสอดคล้องและไปในทิศทางเดียวกัน โดยไม่ใช้การยุบรวมหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ในเครือข่ายองค์กรต่าง ๆ ยังคงมีเอกลักษณ์และมีความเป็นอิสระจากองค์กรอื่น ๆ

ประการที่สาม เครือข่ายการทำงานมีความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกัน คือ ตัวแสดงในเครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีข้อมูล บุคลากร เพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ประการที่สี่ เครือข่ายการทำงานเกิดขึ้นจากความสมัครใจของตัวแสดงต่าง ๆ เพื่อร่วมมือร่วมใจดำเนินการบางอย่างเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ความสมัครใจในการร่วมมือกันทำงาน คือ จะไม่มีตัวแสดงใดมีอำนาจควบคุมหรือสั่งการการทำงานในเครือข่ายอยู่บนพื้นฐานของการเจรจาต่อรอง การประนีประนอม และการสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างตัวแสดงต่าง ๆ ของเครือข่าย

ประการที่ห้า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแสดงภายในเครือข่ายเกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ โดยความสัมพันธ์ที่เป็นทางการนั้นมักจะเกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้วยกัน ในขณะที่หากเป็นหน่วยงานภาครัฐกับตัวแสดงอื่น ๆ มักจะเป็นไปในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ

ประการที่หก เครือข่ายการทำงานที่มีความยั่งยืนจะต้องสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานหรือการจัดการปัญหาสาธารณะได้อย่างเป็นรูปธรรมและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมโดยสรุปแล้วเครือข่ายความร่วมมือท้องถิ่น คือ การทำงานร่วมกันระหว่างท้องถิ่นกับหน่วยงานอื่น ๆ หรือภาคส่วนอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่ แบบร่วมมือกันมีความสำคัญในการบริหารงานภาคสาธารณะในปัจจุบัน เนื่องจากสภาพปัญหาของท้องถิ่นมีความสลับซับซ้อน ทำให้ขอบเขตการแก้ไขปัญหาไม่ได้จำกัดเฉพาะหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งในการดำเนินงานลักษณะเครือข่ายจะช่วยให้ขีดความสามารถในการจัดการกับปัญหาเพิ่มขึ้น

หลังการทำงาน และสะท้อนความเป็นประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมในการร่วมกำหนดทิศทางนโยบายสาธารณะในระดับท้องถิ่นนั่นเอง

5.2 แนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่เป็นความรู้ ความคิด ความสามารถ ความเห็น ความเชื่อ ความนิยม ความฉลาดรอบคอบในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การทำมาหากิน วิถีชีวิต การป้องกันรักษาโรคภัยไข้เจ็บและการใช้ภาษาที่เกิดขึ้น สืบส่ง พัฒนาและใช้ประโยชน์สืบต่อจนเป็นมรดกตกทอดของพื้นบ้านมาแต่โบราณ เป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่าและความดีงามที่หล่อเลี้ยงชีวิตและวิถีชุมชนให้อยู่ร่วมกับธรรมชาติและสภาวะแวดล้อมได้อย่างกลมกลืนและสมดุล เป็นพื้นฐานการประกอบอาชีพและเป็นรากฐาน

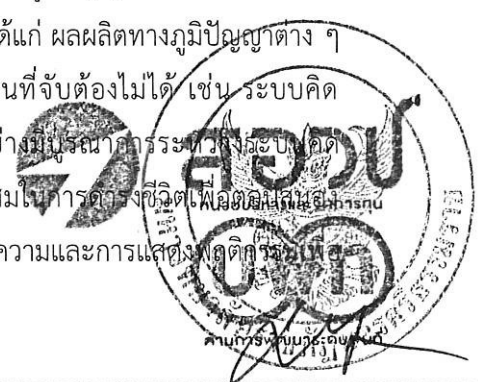
การพัฒนาที่เริ่มจากการพัฒนาเพื่อการพึ่งพาตนเอง การพัฒนาเพื่อการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และการพัฒนาที่เกิดจากการผสมผสานองค์ความรู้สากลบนฐานภูมิปัญญาเดิม เพื่อเกิดเป็นภูมิปัญญาใหม่ที่เหมาะสมกับยุคสมัย รวมทั้งมีคุณประโยชน์ในการทำให้ชาติและชุมชนผ่านพ้นวิกฤติและดำรงความเป็นชาติหรือชุมชนได้ จึงกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่มีคุณค่าแต่เพียงท้องถิ่นเท่านั้นหากแต่ยังเอื้อประโยชน์อย่างใหญ่หลวงต่อการวางแผนพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนและสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการที่ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ในฐานะของการเป็นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้นเทคนิคการยกระดับ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่การพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การอนุรักษ์ การฟื้นฟู การประยุกต์ และการสร้างใหม่ (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2554)

5.2.1 ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2550) ไม่ได้หมายถึง สินค้าและบริการในท้องถิ่น แต่หมายถึง องค์ความรู้อันลุ่มลึกหรือการหยั่งรู้ที่เกิดจากสัมพันธภาพอันแนบแน่นระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับธรรมชาติ และมนุษย์กับอำนาจเหนือธรรมชาติ ซึ่งเป็นผลของกระบวนการที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสรรพสิ่งรอบ ๆ ตัว ภายในระบบนิเวศท้องถิ่น ทั้งระบบนิเวศธรรมชาติและระบบนิเวศวิทยาวัฒนธรรม เป็นการเรียนรู้ของมนุษย์ผ่านการคิดกระบวนการ ก่อนที่จะพัฒนาขึ้นเป็นองค์ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในด้านการปรับตัว และดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทั้งด้านกายภาพและด้านสังคมวัฒนธรรมของแต่ละชุมชนท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ ระบบอุดมการณ์ คุณค่า และมาตรฐานทางศีลธรรมของสังคมนั้น ๆ ภูมิปัญญา จึงเป็นวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ไม่คงที่ (dynamics) มีความหลากหลาย (differentiation) และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และภูมิปัญญาไทยเป็นสิ่งที่สังคมไทยเห็นว่าดีงาม มีการใช้ ปรับเปลี่ยน ประยุกต์และสืบทอดต่อ ๆ กันมา โดยคนไทยรุ่นแล้วรุ่นเล่า ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization Process) การกระทำทางสังคม (Social Action) การคิดกระบวนการระบบ (System Thinking) และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) และภูมิปัญญาประกอบด้วยสาระที่สำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรก ส่วนที่จับต้องได้หรือส่วนที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ ผลผลิตทางภูมิปัญญาต่าง ๆ เช่น ผ้าทอ งานจักสาน และอาหารแปรรูป เป็นต้น ประการที่สอง คือ ส่วนที่จับต้องไม่ได้ เช่น ระบบคิด ความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยม เป็นต้น โดยภูมิปัญญาเป็นการผสมผสานอย่างมีบูรณาการระหว่างองค์ความรู้ และศักยภาพของมนุษย์ในแต่ละสังคม เพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่เหมาะสมในการดำรงชีวิตเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ความต้องการของคนในสังคมนั้น ๆ ภูมิปัญญา จึงครอบคลุมถึงการเชื่อมโยง ดีความและการแสวงหา

แปลงระบบคิดของบุคคล กลุ่มหรือสังคมให้อยู่ในรูปของผลผลิตที่มีความสอดคล้องกับวิถีคิด ค่านิยม บรรทัดฐาน และวิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์และวิกฤติการณ์ต่าง ๆ

สอดคล้องกับ โกวิทซ์ พวงงาม (2553) ที่กล่าวถึง ภูมิปัญญา (Wisdom) หมายถึง ความรู้ความสามารถของคนทั้งมวลที่เกิดจากการเรียนรู้ ศึกษา สังเกต อบรม สั่งสอน ซึ่งคนได้ส่งส่มาถ่ายทอดและสืบเนื่องกันมาอย่างไม่ขาดสาย จากอดีตจนถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลาที่ยาวนาน ซึ่งภูมิปัญญาเป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่า ที่คนได้นำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต ทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมมีความผาสุก อุดมสมบูรณ์ เจริญก้าวหน้าและอยู่รอดปลอดภัยในสังคมโลกปัจจุบัน

5.2.2 ความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น

กฤษณภัท บุญชูเชียร (2548) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น ไว้ดังนี้

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้ชุมชนและชาติผ่านพ้นวิกฤตและดำรงความเป็นชาติหรือชุมชนไว้ได้

2. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่า และความดีงามที่ดำรงชีวิตและวิถีชุมชนให้อยู่ร่วมกับธรรมชาติ และสภาวะแวดล้อมได้อย่างกลมกลืนและสมดุล

3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นรากฐานการพัฒนาที่เริ่มจากการพัฒนาเพื่อการพึ่งพาตนเอง การพัฒนาเพื่อพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และการพัฒนาที่ผสมผสานองค์ความรู้สากลบนฐานภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อเกิดเป็นภูมิปัญญาร่วมสมัยที่ใช้ประโยชน์ได้กว้างขึ้น

อีกทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นยังเป็นวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นไทย เป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่าและความดีงามที่จรโลงชีวิตและวิถีชุมชนให้อยู่ร่วมกับธรรมชาติ และสภาวะแวดล้อมได้อย่างกลมกลืนและสมดุล เป็นพื้นฐานการประกอบอาชีพและเป็นรากฐานการพัฒนาที่เริ่มจากการพัฒนาเพื่อการพึ่งพาตนเอง การพัฒนาเพื่อการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และการพัฒนาที่เกิดจากการผสมผสานองค์ความรู้สากลบนฐานภูมิปัญญาเดิมเพื่อเกิดเป็นภูมิปัญญาใหม่ที่เหมาะสมกับยุคสมัย รวมทั้งมีคุณประโยชน์ในการทำให้ชาติและชุมชนผ่านพ้นวิกฤติและดำรงความเป็นชาติหรือชุมชนได้ จึงกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่มีคุณค่าแต่เพียงท้องถิ่นเท่านั้นหากแต่ยังเอื้อประโยชน์อย่างใหญ่หลวงต่อการวางแผนพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนและสร้างสรรค์ (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2554)

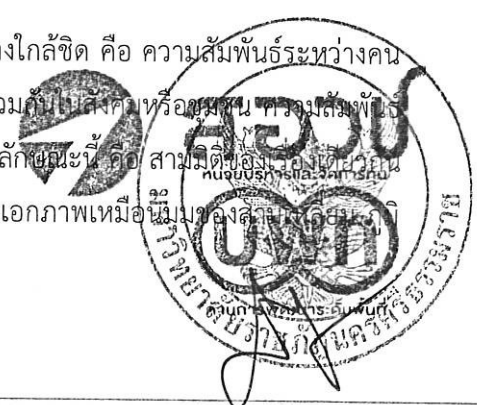
5.2.3 ลักษณะของภูมิปัญญาท้องถิ่น

เสรี พงศ์พิศ (2529) ได้กล่าวถึงลักษณะของภูมิปัญญาไทยมี 2 ลักษณะ ประกอบด้วย

1. ลักษณะที่เป็นนามธรรม เป็นโลกทัศน์ชีวทัศน์ เป็นปรัชญาในการดำเนินชีวิต เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเกิด แก่ เจ็บ ตาย คุณค่า และความหมายของทุกสิ่งในชีวิตประจำวัน

2. ลักษณะที่เป็นรูปธรรม เป็นเรื่องเกี่ยวกับเฉพาะด้านต่าง ๆ เช่น การทำมาหากิน การเกษตรหัตถกรรม ศิลปะดนตรี และอื่น ๆ

ภูมิปัญญาเหล่านี้สะท้อนออกมาใน 3 ลักษณะที่สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างคนกับโลก สิ่งแวดล้อม สัตว์ พืช ธรรมชาติ ความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ที่อยู่ร่วมกับสังคมหรือชุมชน ความสัมพันธ์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สิ่งเหนือธรรมชาติ สิ่งที่ไม่สามารถสัมผัสได้ทั้งหลายทั้ง 3 ลักษณะนี้ คือ สามมิติของภูมิปัญญา คือ ชีวิตของชาวบ้าน สะท้อนออกมาถึงภูมิปัญญาในการดำเนินชีวิตอย่างเอกภาพเหมือนหนึ่งมาของค่านิยมคตินิยม ปัญญาจึงเป็นรากฐานในการดำเนินชีวิตของชาวบ้าน

พัชรินทร์ สิริสุนทร (2550) กล่าวว่า คุณลักษณะที่สำคัญของภูมิปัญญา มี 2 ประการ คือ ลักษณะของภูมิปัญญาที่เป็นนามธรรม ได้แก่ กระบวนการคิด โลกทัศน์ ชีวทัศน์ ค่านิยม ความเชื่อ คุณค่าและความหมายที่คนให้แก่สรรพสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ตลอดจนปรัชญาในการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของบุคคล เช่น การเกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นต้น และลักษณะของภูมิปัญญาที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ ผลผลิตขององค์ความรู้ของคนในสังคมนั้น ๆ เช่น ศิลปะหัตถกรรม รูปแบบการทำเกษตรกรรม ดนตรี อุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ซึ่งถึงแม้ว่าภูมิปัญญาจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของคุณลักษณะ แต่พบว่าภูมิปัญญามีคุณสมบัติสำคัญที่มีความสอดคล้องต่อกัน ดังนี้

1. เป็นองค์รวม (holistic) คือ มีการบูรณาการกับองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ บุคคล สังคม และธรรมชาติ
2. ให้ความสำคัญกับคุณภาพ และเอกภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. มีความเชื่อมโยงกับระบบต่าง ๆ ของสังคมทั้งระบบ
4. มีความหลากหลาย (diversity)
5. มีพลวัต (dynamic) คือ มีการเปลี่ยนแปลงและมีความยืดหยุ่นตามสภาพสังคมวัฒนธรรมที่ปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา
6. ถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งโดยกระบวนการขัดเกลาทางสังคมและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

2.4 ลักษณะความสัมพันธ์ของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยิ่งยง เทาประเสริฐ (2542) ได้กล่าวว่า ภูมิปัญญาไทยสามารถสะท้อนออกมาใน 3 ลักษณะที่สัมพันธ์ใกล้ชิดกัน คือ

1. ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกันระหว่างคนกับโลก สิ่งแวดล้อม สัตว์ พืช และธรรมชาติ
 2. ความสัมพันธ์ของคนกับคนอื่น ๆ ที่อยู่ร่วมกันในสังคม หรือในชุมชน
 3. ความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สิ่งเหนือธรรมชาติ ตลอดทั้งสิ่งที่ไม่สามารถสัมผัสได้ทั้งหลาย
- ทั้ง 3 ลักษณะนี้ คือ สามมิติของเรื่องเดียวกัน หมายถึง ชีวิตชุมชน สะท้อนออกมาถึงภูมิปัญญาในการดำเนินชีวิตอย่างมีเอกภาพเหมือนสามมุมของรูปสามเหลี่ยม ภูมิปัญญาจึงเป็นรากฐานในการดำเนินชีวิตของคนไทยจะเห็นได้ว่าลักษณะภูมิปัญญาที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคนกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมจะแสดงออกมาในลักษณะภูมิปัญญาในการดำเนินชีวิตขั้นพื้นฐานด้านปัจจัยสี่ การบริหารจัดการองค์กร ตลอดจนทั้งการประกอบอาชีพต่าง ๆ เป็นต้น

5.2.4 วิธีการถ่ายทอดภูมิปัญญา

พัชรินทร์ สิริสุนทร (2550) ยังกล่าวอีกว่า การถ่ายทอดภูมิปัญญาที่สามารถกระทำได้หลายวิธี โดยปราชญ์หรือผู้ถ่ายทอดจะคำนึงถึงคุณสมบัติของผู้รับการถ่ายทอดและองค์ความรู้ที่จะถ่ายทอดเป็นหลัก

1) การถ่ายทอดโดยตรง ได้แก่ การถ่ายทอดโดยการบอกเล่าจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งอาจทำได้ทั้งการบอกเล่าโดยใช้ภาษาพูดและการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น การถ่ายทอดภูมิปัญญาให้เด็กวิธีการที่เหมาะสมและใช้กันมากที่สุด ได้แก่ การเล่านิทานและการอบรมสั่งสอน ในขณะที่การถ่ายทอดภูมิปัญญาให้แก่ผู้ใหญ่มักอาศัยวิธีการที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น เช่น สังคมไทยใช้พิธีแต่งงานเพื่อขุดเกล้าขุดสังคัมแก่คู่บ่าวสาวใหม่ เพื่อให้ทราบถึงการใช้ชีวิตคู่ผ่านการถ่ายทอดโดยตรง คือ การบอกเล่า

โดยผู้อาวุโสที่ประสบความสำเร็จในชีวิตสมรสผ่านวิธีการให้ศีลให้พร และพิธีกรรมต่าง ๆ มากมาย เช่น การหลั่งน้ำพระพุทธมนต์ การแห่ขันหมาก และการปูที่นอน โดยให้ผู้อาวุโสหรือบิดามารดา ญาติผู้ใหญ่ เป็นผู้ปูที่นอน ซึ่งการกระทำเหล่านี้ เป็นวิธีการทำที่สังคมให้การยอมรับทำให้คู่บ่าวสาวมีความเข้าใจกฎ ระเบียบทางสังคม และเข้าใจวิธีปฏิบัติด้านการครองเรือน กรณีของการจัดงานศพเป็นการใช้พิธีกรรม เป็นช่องทางในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นทางศาสนา เกี่ยวกับหลักการกระทำ ความเชื่อในอำนาจเหนือธรรมชาติเพื่อถ่ายทอดระบบความเชื่อ ควบคุมพฤติกรรมของบุคคล โดยการใช้บทสวด หนังสืองานศพ คำกล่าวสวดดีต่อผู้ที่ล่วงลับ เพื่อกระตุ้นเตือนให้ญาติ/คนที่มาร่วม ได้ตระหนักถึงความไม่แน่นอนของชีวิต

2) การถ่ายทอดโดยทางอ้อม ในการถ่ายทอดโดยทางอ้อมสามารถได้หลายวิธี เช่น การสอดแทรกภูมิปัญญาไว้ในรูปของความบันเทิง เช่น ภาพวาด สถาปัตยกรรม คำร้องลิเกหรือลำตัดในภาคกลางหรือคำร้องสะล้อซอซึงของภาคเหนือ โดยผู้ถ่ายทอดมักกล่าวอ้างถึงประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ขนบธรรมเนียมประเพณี คติธรรม คำสอนทางศาสนาหรือจารีตประเพณีต่าง ๆ และยังมีถ่ายทอดในรูปของจิตรกรรม เช่น ภาพวาดตามผนัง โบสถ์ที่มุ่งแสดงหลักธรรมความเชื่อทางศาสนา พร้อมกับการสะท้อนความจริงแห่งชีวิตในเรื่องเกิดแก่ เจ็บ ตาย โดยอาจใช้เครื่องมือในการถ่ายทอดทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น ตำรายาพื้นบ้าน การจารหรือเขียนใส่ใบลาน หรือสมุดข่อย ศิลาคาริก พงศาวดาร และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ รวมทั้งการถ่ายทอดในรูปแบบงานวิจัยและตำราทางวิชาการ และการถ่ายทอดแบบไม่เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น คติชาวบ้าน นิทาน ภาษิต เพลง คำกล่าว

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ในฐานะของการเป็นแนวคิด ที่ให้ความสำคัญกับองค์ความรู้ที่มีคุณค่า มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทุนมนุษย์ ทุนทางสังคม การพัฒนาอาชีพ การเพิ่มรายได้ การอนุรักษ์ไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงาม โดยจะต้องมีกระบวนการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น และมีการพัฒนา การประยุกต์ และการต่อยอดให้มีความเหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน

5.3 แนวคิดนิเวศวิทยาวัฒนธรรม

สจ๊วต ให้ความหมายนิเวศวิทยา คือ การปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อม นิเวศวิทยาทางวัฒนธรรม จึงหมายถึงวิธีการศึกษาหาข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นผลกระทบจากการปรับตัวเข้ากับสภาวะแวดล้อม (ของมนุษย์แต่ละสังคม) นิเวศน์วิทยาวัฒนธรรมจึงแตกต่างไปจากนิเวศน์วิทยาสังคม (Social Ecology) เพราะนิเวศวิทยาวัฒนธรรมมุ่งแสวงหากฎเกณฑ์เพื่ออธิบายที่มาของลักษณะ และแบบแผนวัฒนธรรม บางประการที่มีอยู่ในแต่ละสภาวะแวดล้อม มากกว่ามุ่งแสวงหากฎเกณฑ์ทั่วไปที่ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อม สิ่งที่สำคัญที่สุดในแนวคิดนี้ คือ แก่นวัฒนธรรม (Cultural Core) ซึ่งหมายถึง กลุ่มของลักษณะ หรือแบบแผนวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดมากที่สุดกับกิจกรรมเพื่อการดำรงชีพและการจัดการทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้จะมุ่งสนใจการนำวัฒนธรรมทางวัตถุ (ระบบเทคนิควิทยาที่ใช้หรือเครื่องมือเทคโนโลยี) มาใช้แตกต่างกันอย่างไรและก่อให้เกิดการจัดการทางด้านสังคมที่แตกต่างกันอย่างไรในสภาวะแวดล้อมที่แตกต่างกัน เพราะสภาวะแวดล้อมแต่ละแห่งอาจเป็นตัวช่วยหรือข้อจำกัดใช้เทคนิควิทยาเหล่านี้ก็ได้

แนวคิดนิเวศวิทยาทางวัฒนธรรมเน้นความเชื่อและการปฏิบัติต่าง ๆ ตามระบบวัฒนธรรมที่ดูเหมือนไร้สาระ ไม่มีเหตุผล แต่อาจมีผลในด้านการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพได้ โดยคำนึงถึงระดับคุณค่าที่คนในสังคมนั้นๆ ให้ความสำคัญ เช่น การกินเนื้อวัวเป็นของต้องห้ามของชาวฮินดูทั้งที่ความขัดแย้งกับกฎหมายและศีลธรรม แฮร์รีส อธิบายสิ่งเหล่านี้ว่าการห้ามกินเนื้อวัวมีความหมายว่าวัวมีไว้ใช้ลากคันไถ หากไม่มีการใช้วัวในการเกษตรได้ ดังนั้นข้อห้ามทางศาสนาจึงเป็นการเพิ่มความสามารถของสังคมเกษตรกรรมในสังคมเกษตรกรรม

แล้วแนวคิดนิเวศวิทยาวัฒนธรรมจะช่วยให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างประชากร สิ่งแวดล้อมทางสังคม และลักษณะทางกายภาพในสังคมได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

5.4 แนวคิดทุนทางวัฒนธรรม

ทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) Throsby (2001) ได้นิยามทุนวัฒนธรรม ว่าหมายถึง สินทรัพย์ที่มีการฝังตัว สะสม และให้คุณค่าทางวัฒนธรรมนอกเหนือจากมูลค่าทางเศรษฐกิจ ของสิ่งของหรือทรัพย์สิน และสามารถแบ่งทุนวัฒนธรรมเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย

5.4.1 ทุนวัฒนธรรมที่สัมผัสได้ (Tangible Culture) เช่น อาคาร สิ่งประดิษฐ์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ผลงานทางศิลปะ ภาพเขียน รูปปั้น

5.4.2 ทุนวัฒนธรรมที่สัมผัสไม่ได้ (Intangible Culture) เป็นทุนที่อยู่ในรูปของทรัพย์สินทางปัญญา เช่น ความคิด การปฏิบัติ ความเชื่อ ค่านิยมที่ ขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม ศิลปะ การแสดง เพลง งานวรรณกรรม นิทาน ตำนานพื้นบ้าน และดนตรี เป็นต้น โดยทุนวัฒนธรรมทั้งสองประเภทย่อมมีความสัมพันธ์กัน และมีคุณค่า ความหมายซ่อนอยู่ ซึ่งความหมายดังกล่าว สอดคล้องกับที่ Bourdieu (1986) อธิบายว่า ทุนวัฒนธรรมอาจจะปรากฏได้ในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่งใน 3 รูปแบบ คือ 1) สิ่งที่ฝังในตัวคนหรือจิตใจ (Embodied as state of mind/body) เช่น ความ คิด ความเชื่อ 2) สิ่งที่จับต้องได้ (Objectified) อาจจะมีอยู่ในรูปแบบของสิ่งประดิษฐ์ สถาปัตยกรรม สิ่งก่อสร้าง ภาพวาด และ 3) ความเป็นสถาบัน (Institutionalized) หมายถึง กติกา ความเชื่อ หรือการยอมรับร่วมกันของคนในสังคม ซึ่ง Griswold (2004) ได้ให้ทัศนะเพิ่มเติมว่า ทุนวัฒนธรรมเป็นทุนประเภทหนึ่งที่สามารถสะสมและนำไปลงทุน นำไปแปรรูปได้เช่นเดียวกับทุนทางเศรษฐกิจ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นการปักผ้า เป็นทุนทางวัฒนธรรมประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญ แสดงถึง คุณค่า ความหมาย และสามารถนำมาพัฒนาให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ดังเช่นที่ เรณู เหมือนจันทร์เชย (2558) พบว่า ทุนวัฒนธรรมในกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ยังพร้อมเป็นพลังเพื่อพัฒนาชุมชน หากได้อนุรักษ์และพัฒนา อย่างเหมาะสมในลักษณะการใช้วัฒนธรรมเพื่อเข้าถึงคุณค่าและมูลค่าอย่างสมดุล

5.5 เอกสารอ้างอิง

กฤตณภัต บุญยัษฐีเยร. (2548). การออกแบบระบบสารสนเทศแหล่งเรียนรู้และรัฐภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับ สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). ภูเก็ต : มหาวิทยาลัยราช ภัฏภูเก็ต.

โกวิทย์ พวงงาม. (2553). การจัดการตนเองของชุมชนและท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: บพิตรการพิมพ์

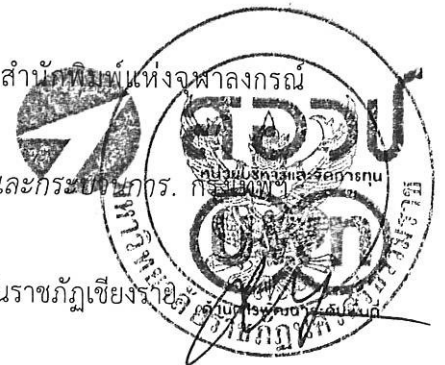
เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2554). วาระแห่งชาติเพื่อการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมอย่างยั่งยืน ปี 2552. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

นันทิยา หุตานวัตร และณรงค์ หุตานวัตร. (2546). การพัฒนาองค์กรชุมชน. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาองค์กร ชุมชน (องค์การมหาชน).

ปรีชา ช้างขวัญยืน. (2560). ปรีชาวิทรรศน์ : มุมมองภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

พัชรินทร์ สิริสุนทร. (2550). ชุมชนปฏิบัติการด้านการเรียนรู้ : แนวคิด เทคนิค และกระบวนการ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

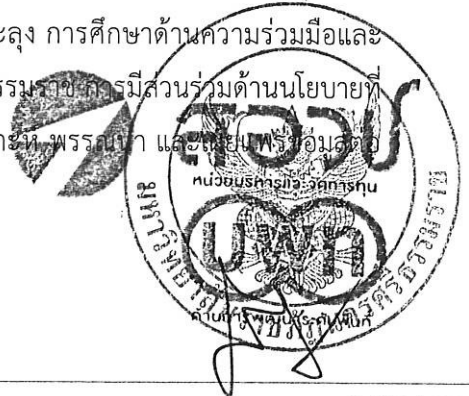
ยี่งยง เทาประเสริฐ. (2542). เครือข่ายราชภัฏภูมิปัญญาท้องถิ่น. เชียงราย : สถาบันราชภัฏเชียงราย

- เรณู เหมือนจันทร์เขย. (2558). หน้าที่ทางสังคมของความเชื่อผีบรรพบุรุษไทยโง่ง บ้านเกาะแรต จังหวัด นครปฐม. *วารสารภาษาและวัฒนธรรม*, 34(1), 85-103.
- วิชัย รูปขำดี และคณะ. (2552). การประเมินองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศด้านความโปร่งใสและ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ประจำปี 2552. นนทบุรี : สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2547). ศักยภาพขององค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาผลกระทบภายนอก (Wxternalities) : เรียนรู้จากประสบการณ์จริงขององค์การบริหารส่วนตำบล. *วารสารสถาบัน พระปกเกล้า*, 2(1), 43-60.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2550). กรอบวิเคราะห์ว่าด้วยความเสี่ยงทางการคลังของรัฐในยุคใหม่. *วารสารการจัดการ ภาครัฐและภาคเอกชน*, 14(2), 137-197.
- ศิริพร ณ ถลาง. (2559). "คติชนสร้างสรรค์": บทสังเคราะห์และทฤษฎี. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.
- สุนทรชัย ขอบยศ, ศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ และสุรชัย ทาระคุณ. (2563). การสร้างความร่วมมือของท้องถิ่นในการ ส่งเสริมกิจกรรมผู้สูงอายุเพื่อการอนุรักษ์และประยุกต์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมหมอลำสินไซ. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 18(2), 104-128.
- สุวิมล เวชวิโรจน์, เหมือนมาต หนูมาศ, จีรวรรณ พรหมทอง, สุชาติพิทย์ อร่ามศักดิ์, สมปราชญ์ วุฒิจันทร์, 2561) การวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของสื่อพื้นบ้าน : ศึกษากรณีเครือข่ายหนังตะลุง ศ.เทพศิลป์ จังหวัดสุ ราษฎร์ธานี (อดีตถึง พ.ศ. 2546 - ปัจจุบัน). *วารสารวิทยาการจัดการ*, 5(2), 25-44.
- เสรี พงศ์พิศ. (2529). *คืนสู่รากเหง้า : ทางเลือกและทัศนะวิจารณ์ว่าด้วยภูมิปัญญาชาวบ้าน*. กรุงเทพฯ : เขียน วรณ.
- เสรี พงศ์พิศ. (2551). *คู่มือการทำวิสาหกิจชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทยการพิมพ์.
- Bourdieu, P. (1986). *The forms of capital*. In: Richardson, J., Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education. Westport, CT: Greenwood: 241-58.
- Throsby, C.D. (2001). *Economics and Culture*. Cambridge: Cambridge University Press.

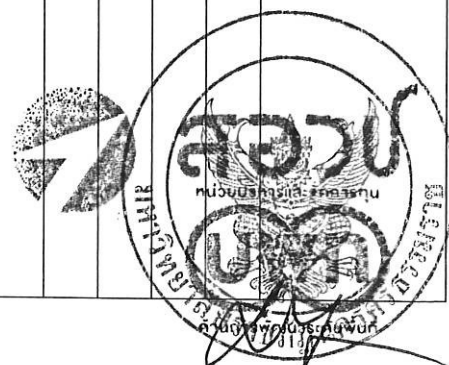
6. วิธีการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย เครือข่ายคณะหนัง ตะลุงย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตลอดจนตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ผู้ประกอบการตลาดหน้าวัดพระธาตุ สำนักงานวัฒนธรรมอำเภอ สำนักงานพัฒนาชุมชน และหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม โดยใช้ เครื่องมือแบบสัมภาษณ์และแนวคำถามสนทนากลุ่ม ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย การประชุมชี้แจง โครงการวิจัย การวางแผนการดำเนินการวิจัย การศึกษาของคณะหนังตะลุง การศึกษาด้านความร่วมมือและ เครือข่ายหนังตะลุงย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีส่วนร่วมด้านนโยบายที่ เกี่ยวข้องกับหนังตะลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช และการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พรรณนา และเขียนพร้อมด้วย สาธารณะและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

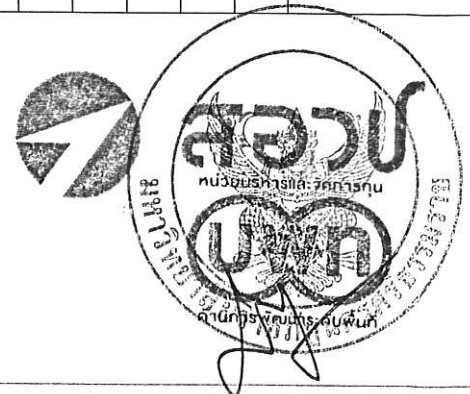

7. แผนการดำเนินงานวิจัย (แสดงแผนการดำเนินงานรายกิจกรรม ระยะเวลาที่ใช้ และผลผลิตจากกิจกรรม)

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1. เพื่อสร้างกลไกความร่วมมือของเครือข่ายหนึ่งตระกูลและผู้ประกอบการวัฒนธรรมในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช 1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย 1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มแกนนำชุมชน/ผู้นำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทนสถาบันการศึกษาในชุมชน/เครือข่ายศิลปิน/ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงานด้านวัฒนธรรม/ภาคธุรกิจ				→												
2. เพื่อสร้างตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช 2.1 ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย 2.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มจากแกนนำชุมชน/ผู้นำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทน							→									

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
สถาบันการศึกษาในชุมชน/ เครือข่ายศิลปิน/ตัวแทน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงาน ด้านวัฒนธรรม/ภาคธุรกิจ																	
3. เพื่อสร้างเส้นทางการ ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ของจังหวัด นครศรีธรรมราช 3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ โดย การศึกษาจากเอกสาร งาน วิชาการ และงานวิจัย 3.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการ สังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มจาก แกนนำชุมชน/ผู้นำชุมชน/ ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทน สถาบันการศึกษาในชุมชน/ เครือข่ายศิลปิน/ตัวแทน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงาน ด้านวัฒนธรรม/ภาคธุรกิจ																	
4. การวิเคราะห์ข้อมูล																	
5. สรุปผลกลไกเครือข่าย และแนวทางการรวมกลุ่ม วิสาหกิจวัฒนธรรม โดย การสนทนากลุ่ม และ SWOT Analysis																	
6. การจัดทำและเผยแพร่ รายงานการวิจัย																	

8. สถานที่ทำวิจัย : โปรตระบุดสถานที่ทำวิจัยจำแนกตามโครงการวิจัยโดยใช้ฐานข้อมูลจากระบบ และเพิ่มเติมชื่อเฉพาะ เช่น ชุมชน หมู่บ้าน

ลำดับ	ชื่อหน่วยงาน/บริษัท	ปี	แนวทางร่วมดำเนินการ	การร่วมลงทุนในรูปแบบตัวเงิน (in-cash)	การร่วมลงทุนในรูปแบบอื่น (in-kind)
(เครือข่ายนายห้าง)					
1.	ห้างแบงค์ วัฒนพล ศรีทิพย์ อ.ข้างกลาง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัยชุมชน	-	ให้ข้อมูลและแรงงานสำหรับการ ศึกษาวิจัย
2.	ห้างโอปอ ปริณู รัตนบุรี อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัยชุมชน	-	ให้ข้อมูลและแรงงานสำหรับการ ศึกษาวิจัย
3.	ห้างจำเนียร คำหวาน ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัยชุมชน	-	ให้ข้อมูลและแรงงานสำหรับการ ศึกษาวิจัย
4.	ห้างวีระ ลูกทุ่งบันเทิง ต.ปะ เหลียน อ.สิชล จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัยชุมชน	-	ให้ข้อมูลและแรงงานสำหรับการ ศึกษาวิจัย
5.	ห้างวรพจน์ เทียนทอง ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัยชุมชน	-	ให้ข้อมูลและแรงงานสำหรับการ ศึกษาวิจัย
(เครือข่ายสถานประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน)					
6.	คุณศิริมาศ รักษ์คอน วิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์แกะหนัง ตะลุงรักษ์คอน 129/26 ม.5 ซ.รังสิยา 2 ต.ปากนคร อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัยชุมชน	-	เครื่องมือและให้แรงงานสำหรับ การเตรียมวัสดุดิบสำหรับการ ศึกษาวิจัย
7.	คุณทวี คงบุรี วิสาหกิจชุมชนแกะหนังตะลุง 316/4 ม.5 บ้านสวนจันทร์ ต.ปากพูน อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัยชุมชน	-	เครื่องมือและให้แรงงานสำหรับ การเตรียมวัสดุดิบสำหรับการ ศึกษาวิจัย
8.	คุณเสนีย์ ทรัพย์สิน บ้านหนังตะลุงสุชาติทรัพย์สิน 6 ซ.ศรีธรรมโศก 3 อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัยชุมชน	-	เครื่องมือและให้แรงงานสำหรับ การเตรียมวัสดุดิบสำหรับการ ศึกษาวิจัย
9.	คุณเพชรสุชา แก้วดี บ้านรูปหนังตะลุงน้องใบตอง ต.ท่าซอม อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัยชุมชน	-	เครื่องมือและให้แรงงานสำหรับ การเตรียมวัสดุดิบสำหรับการ ศึกษาวิจัย
10.	นนท์ อ้ายขวัญเมือง อ.ทุ่งใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัยชุมชน	-	เครื่องมือและให้แรงงานสำหรับ การเตรียมวัสดุดิบสำหรับการ ศึกษาวิจัย

9. แผนการใช้จ่ายงบประมาณของโครงการวิจัย

แสดงรายละเอียดประมาณการงบประมาณตลอดโครงการ โดยแบ่งเป็นหมวดต่าง ๆ ดังนี้
สรุปงบประมาณโครงการวิจัย

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ด.)	งวดที่ 2 (4-15 ด.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม	สัดส่วนร้อยละในแต่ละ หมวด
งบบุคลากร (ค่าจ้าง)	17,000	-	-	17,000	8.50
งบดำเนินการ					
- ค่าตอบแทน	10,800	27,400	10,800	49,000	24.50
- ค่าใช้สอย	36,900	86,100	-	123,000	61.50
- ค่าวัสดุ	3,300	7,700	-	11,000	5.50
งบลงทุน (ค่าครุภัณฑ์)	-	-	-	-	-
งบค่าธรรมเนียมอุดหนุน สถาบัน (ไม่เกินร้อยละ 10)	-	-	-	-	-
รวม	68,000	121,200	10,800	200,000	100.00

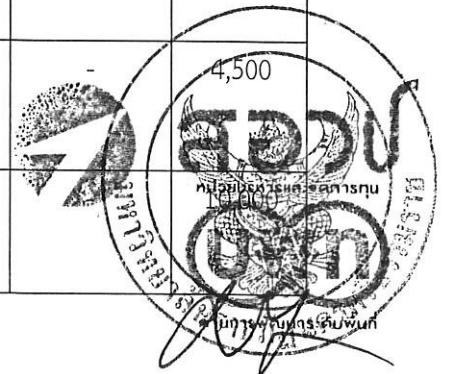
หมายเหตุ *สนับสนุนงบบุคลากรของชุดโครงการไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรวมชุดโครงการ

หมายเหตุ การใช้จ่ายของโครงการวิจัย ถัวเฉลี่ยจ่ายทุกรายการ

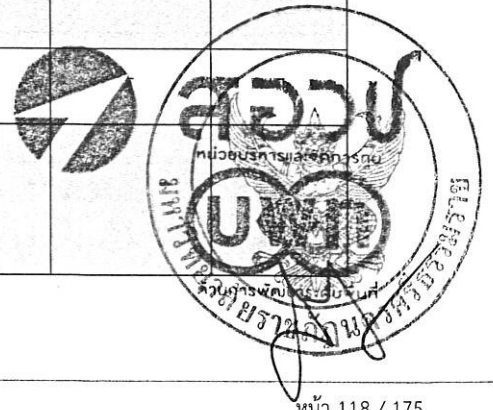
รายละเอียดงบประมาณ

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ด.)	งวดที่ 2 (4-15 ด.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
งบบุคลากร				
ค่าจ้าง				
1. ผู้ช่วยนักวิจัยระดับการศึกษาปริญญาโท (17,000 บาท x 1 เดือน)	17,000	-	-	17,000
รวมหมวดค่าจ้าง	17,000	-	-	17,000
งบดำเนินการ				
1. ค่าตอบแทน				
1. ดร.พีระพงศ์ สุจริตพันธ์ (2,600 บาท x 15 เดือน) (สัดส่วนงาน 25%)	7,800	23,400	7,800	39,000

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ด.)	งวดที่ 2 (4-15 ด.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
2. ผศ.ดร. ดำรงพันธ์ ใจห้าววีระพงศ์ (200 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 15%)	600	800	600	2,000
3. ดร.เชษฐา มุหะหมัด (200 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 15%)	600	800	600	2,000
4. ดร.เดโช แชนน้ำแก้ว (200 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 15%)	600	800	600	2,000
5. นายบุญยิ่ง ประทุม (200 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 15%)	600	800	600	2,000
6. นางสาวพีรดาว หมัดอำดัม (200 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 15%)	600	800	600	2,000
รวมหมวดค่าตอบแทน	10,800	27,400	10,800	49,000
2. ค่าใช้สอย				
1. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง (10 กม. x 4 บาท x 30 ครั้ง x 2)	1,440	3,360	-	4,800
2. ค่าเช่าเหมารถ (1,800 บาท x 5 ครั้ง)	2,700	6,300	-	9,000
3. ค่าเบี้ยเลี้ยงในการลงพื้นที่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน (6 คน x 7 ครั้ง x 160 บาท)	2,016	4,704	-	6,720
4. ค่าใช้จ่ายในการจัดสนทนากลุ่มจำนวน 5 กลุ่ม (ประมาณ 10 คนๆ ละ 160 บาท x 5 ครั้ง)	6,000	14,000	-	20,000
5. ค่าเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ (5 คน x 3 ครั้ง x 200)	900	2,100	-	3,000
6. ค่าถอดข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ (5 คน x 3 ครั้ง x 300)	1,350	3,150	-	4,500
7. ค่าถอดข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลการสนทนากลุ่ม (5 ครั้ง x 2,000)	3,000	7,000	-	10,000

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ด.)	งวดที่ 2 (4-15 ด.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
8. ค่าออกแบบและจัดทำเอกสาร การเรียนรู้	1,200	2,800	-	4,000
9. ค่าใช้จ่ายในการจัดทำรายงานการวิจัย ฉบับสมบูรณ์	1,200	2,800	-	4,000
10. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เพื่อค้นคว้าข้อมูลศึกษาดูงานเผยแพร่ ผลงานวิจัย รายงานความก้าวหน้าทุก 5 เดือน ตีพิมพ์	9,000	21,000	-	30,000
11. ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมตลอด โครงการ/ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี จำนวน 5 กลุ่ม (ประมาณ 10 คนๆ ละ 160 บาท x 5 ครั้ง)	5,100	11,900	-	17,000
12. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เพื่อค้นคว้าข้อมูลศึกษาดูงานเผยแพร่ ผลงานวิจัย	2,394	5,586	-	7,980
13. ค่าถ่ายเอกสาร	600	1,400	-	2,000
รวมหมวดค่าใช้จ่าย	36,900	86,100	-	123,000
3. ค่าวัสดุ				
1. วัสดุสำนักงาน	1,800	4,200	-	6,000
2. วัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	1,500	3,500	-	5,000
รวมหมวดค่าวัสดุ	3,300	7,700	-	11,000
งบลงทุน				
-	-	-		
งบค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน	-	-		

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ด.)	งวดที่ 2 (4-15 ด.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
*ไม่เกินร้อยละ 10 (เบิกจ่ายงวดสุดท้าย)	-	-	-	-
รวมงบประมาณทั้งสิ้น	68,000	121,200	10,800	200,000

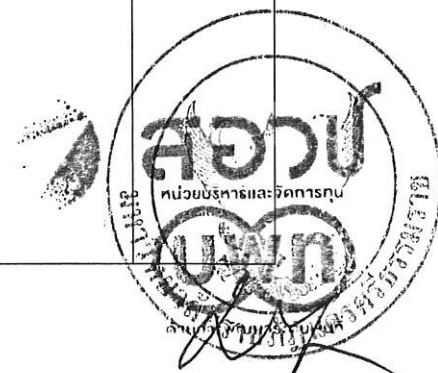
*งบค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน อยู่ในแผนโครงการวิจัยฯ ไม่เกินร้อยละ 10 (เบิกจ่ายงวดสุดท้าย)

หมายเหตุ การใช้จ่ายของโครงการวิจัย ถัวเฉลี่ยจ่ายทุกรายการ

10. มาตรฐานการวิจัย (โปรตรระบุ หากงานวิจัยที่มีการใช้สัตว์ทดลอง/มีการวิจัยในมนุษย์/มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางชีวภาพ/มีการใช้ห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี)

11. หน่วยงานร่วมดำเนินการ/ภาคเอกชนหรือชุมชนที่ร่วมลงทุนหรือดำเนินการ

ลำดับ ที่	ปีงบประมาณ	ชื่อหน่วยงาน/ บริษัท	แนวทางร่วม ดำเนินการ	การร่วมลงทุนใน รูปแบบตัวเงิน (in-cash) (บาท)	การร่วมลงทุน ในรูปแบบอื่น (in-kind)	รวม
1.	2564	1. ตลาดย่าน วัฒนธรรมหน้าวัด พระธาตุพื้นที่การ ถ่ายทอดใน จังหวัด 2. พิพิธภัณฑ์บ้าน หนังตะลุงสุชาติ ทรัพย์สิน 3. นายหนังตะลุง - นายหนังแบงค์ ณัฐพล ศรีเทพย์ - นายหนังโอปอ ปริญ รัตนบุรี - นายหนัง จำเนียร คำหวาน - นายหนังวีระ ลูกทุ่งบันเทิง - นายหนัง วรพจน์ เทียน ทอง 4. ช่างหนัง/ สถาน	-ให้ข้อมูล -ร่วมศึกษา ข้อมูล -ร่วมออกแบบ เครือข่ายการ ผู้ประกอบการ ทางวัฒนธรรม และกลุ่ม วิสาหกิจ	-	การสนับสนุน ด้านข้อมูล บุคคลและ ทรัพยากร	

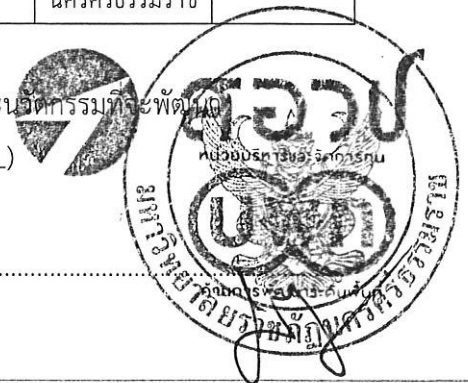
ลำดับ ที่	ปีงบประมาณ	ชื่อหน่วยงาน/ บริษัท	แนวทางร่วม ดำเนินการ	การร่วมลงทุนใน รูปแบบตัวเงิน (in-cash) (บาท)	การร่วมลงทุน ในรูปแบบอื่น (in-kind)	รวม
		ประกอบการหนังสือ ตระกูล - ช่างเสนีย์ ทรัพย์สิน - ช่างทวี - ช่างดี - ช่างดา นครศรีธรรมราช 5. มหาวิทยาลัย ราชภัฏ นครศรีธรรมราช				
2.	2564	แกนนำชุมชน/ ผู้นำชุมชน/ ปราชญ์ชาวบ้าน/ ตัวแทน สถาบันการศึกษา ในชุมชน/ เครือข่ายศิลปิน/ ตัวแทนองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น/ ตัวแทนหน่วยงาน ด้านวัฒนธรรม/ ภาคธุรกิจ	-ให้ข้อมูล -ร่วมศึกษา ข้อมูล -ร่วมออกแบบ เครือข่าย ผู้ประกอบการ ทางวัฒนธรรม และวิสาหกิจ	-	การสนับสนุน ด้าน -ข้อมูล -บุคลากร -ทรัพยากร -การส่งเสริม และผลักดัน นโยบายในการ สร้าง ผู้ประกอบการ ทางวัฒนธรรม และการ รวมกลุ่ม วิสาหกิจ วัฒนธรรมแก่ ภาคที่เกี่ยวข้อง กับหนังสือตระกูลใน จังหวัด นครศรีธรรมราช	

12. ระดับความพร้อมที่มีอยู่ในปัจจุบันและศักยภาพองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ระบุดังกล่าว

12.1 ระดับความพร้อมทางเทคโนโลยี (Technology Readiness Level: TRL)

TRL ณ ปัจจุบัน ระบุ ไม่ระบุ

อธิบาย

TRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้น ระบุ ไม่ระบุ

อธิบาย

12.2 ระดับความพร้อมทางสังคม (Societal Readiness Level: SRL)

SRL ณ ปัจจุบัน ระดับ 2

รายละเอียด มีการวิเคราะห์และกำหนดปัญหาและความต้องการของชุมชน ในการรวบรวมข้อมูลการสร้างกลไกความร่วมมือและเครือข่ายหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน และสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากมีความเสี่ยงต่อการสูญหาย ด้วยสาเหตุการให้ความสำคัญกับการพัฒนามากกว่าการอนุรักษ์และการเผยแพร่องค์ความรู้ ดังนั้นจึงต้องมีการศึกษารวบรวมข้อมูลอันเป็นฐานข้อมูลสำคัญที่มีความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลคณะหนึ่งตระกูล การสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่ส่งผลทั้งต่อการอนุรักษ์และการนำมาต่อยอดการพัฒนาได้อย่างควบคู่กัน และจะเกิดประโยชน์ต่อชุมชนเป็นสิ่งสำคัญที่มีฐานข้อมูลที่มีคุณค่าและสามารถนำมาต่อยอดให้เกิดมูลค่า และเกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษารวมทั้งการผลักดันนโยบายในการสร้างผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมและการรวมกลุ่มวิสาหกิจวัฒนธรรมแก่ภาคีที่เกี่ยวข้องกับหนึ่งตระกูลในจังหวัดนครศรีธรรมราช และการส่งเสริมการพัฒนาจากรากฐานของชุมชน

SRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้น ระดับ 9

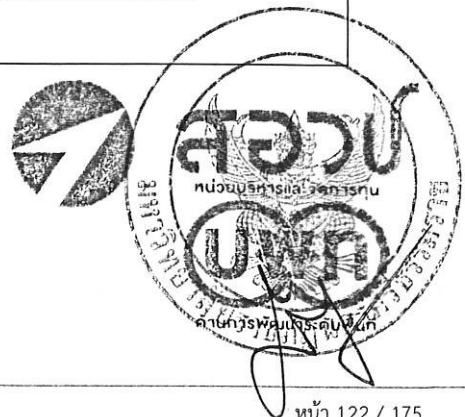
รายละเอียด ความสำเร็จจากกระบวนการสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านคณะหนึ่งตระกูล การสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่มีการรวบรวมอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานตามหลักวิชาการ และเก็บรวบรวมข้อมูลที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อการในด้านการกำหนดนโยบายในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์และการนำมาต่อยอดการพัฒนา และสามารถเป็นต้นแบบให้กับชุมชนอื่น ๆ และสร้างผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมและการรวมกลุ่มวิสาหกิจวัฒนธรรมแก่ภาคีที่เกี่ยวข้องกับหนึ่งตระกูลในจังหวัดนครศรีธรรมราชนำไปประยุกต์เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของถิ่น

13. ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบจากงานวิจัยที่สอดคล้องกับ OKR (Output/Outcome/Impact)

13.1 ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบที่สำคัญของงานวิจัย และนวัตกรรมของโครงการวิจัยที่สอดคล้องกับ OKR ของแผนงานสำคัญ คาดว่าจะได้ครบเมื่อสิ้นสุดโครงการ

ผลผลิต (Output)	ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น (Outcome)	ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น (Impact)
ข้อมูลพื้นฐาน เครือข่ายคณะหนึ่งตระกูล ใน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนไม่น้อยกว่า 1 ชุดข้อมูล	กลไกความร่วมมือคณะหนึ่งตระกูลใน จังหวัดนครศรีธรรมราช	1.การสร้างกลไกความร่วมมือและ เครือข่ายหนึ่งตระกูล ผู้ประกอบการทาง วัฒนธรรม ในการยกระดับเศรษฐกิจ ชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาด วัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัด นครศรีธรรมราชได้มีการต่อยอดไปบรรเทา และจัดการปัญหา บริบทใกล้เคียง 2.ชุมชนและประชาชนที่สนใจในองค์ ความรู้

ผลผลิต (Output)	ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น (Outcome)	ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น (Impact)
		เกี่ยวกับหนังสือเพื่อการต่อยอด การอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสืบทอดไปยังรุ่นต่อรุ่น 3. นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะ การศึกษาชุมชน การวิจัยชุมชนให้กับ นักศึกษา เป็นการบูรณาการ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม
เกิดการรวมกลุ่มวิสาหกิจวัฒนธรรม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนไม่น้อยกว่า 1 ชุดข้อมูล	ความเข้มแข็งของกลุ่มวิสาหกิจ วัฒนธรรม จังหวัดนครศรีธรรมราช	1. ชุมชนและประชาชนทั่วไปนำองค์ความรู้เกี่ยวกับหนังสือเพื่อการต่อยอด การอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสืบทอดไปยังรุ่นต่อรุ่น 2. นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะ การศึกษาชุมชน การวิจัยชุมชนให้กับ นักศึกษา เป็นการบูรณาการ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม 3. พื้นที่ต้นแบบ
1. ชุดข้อมูลด้านความร่วมมือและ เครือข่ายหนังสือ จำนวนไม่น้อยกว่า 10 เครือข่าย 2. มูลค่าทางเศรษฐกิจของผลิตภัณฑ์ของ หนังสือเพิ่มขึ้น มากกว่าร้อยละ 10 3. นโยบายและแนวทางการรวมกลุ่ม วิสาหกิจทางวัฒนธรรมหนังสือ จังหวัดนครศรีธรรมราช	1. ชุดข้อมูลด้านความร่วมมือและ เครือข่ายหนังสือ จำนวนไม่น้อยกว่า 10 เครือข่าย 2. มูลค่าทางเศรษฐกิจของผลิตภัณฑ์ ของหนังสือเพิ่มขึ้น มากกว่าร้อยละ 10 3. นโยบายและแนวทางการรวมกลุ่ม วิสาหกิจทางวัฒนธรรมหนังสือ จังหวัดนครศรีธรรมราช	1. ชุดข้อมูลด้านความร่วมมือและ เครือข่ายหนังสือ จำนวนไม่น้อยกว่า 10 เครือข่าย 2. มูลค่าทางเศรษฐกิจของผลิตภัณฑ์ ของหนังสือเพิ่มขึ้น มากกว่าร้อยละ 10 3. นโยบายและแนวทางการรวมกลุ่ม วิสาหกิจทางวัฒนธรรมหนังสือ จังหวัดนครศรีธรรมราช

13.2 ผลลัพธ์ (Output) ที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละระยะเวลาของโครงการ

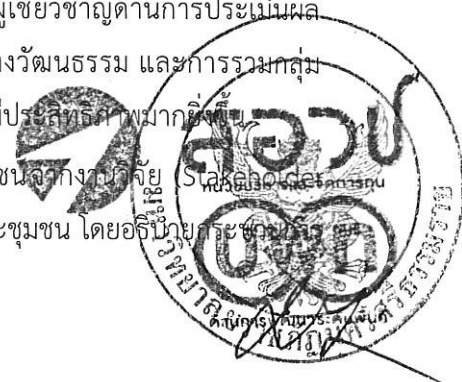
ช่วงระยะเวลา	กิจกรรมโครงการ	ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ
งวดที่ 1 (3 เดือน)	เพื่อสร้างกลไกความร่วมมือของเครือข่ายหนังตะลุงและผู้ประกอบการวัฒนธรรมในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ของหนังตะลุงแต่ละคณะใน จังหวัดนครศรีธรรมราช	1.รูปแบบกลไกความร่วมมือเครือข่ายหนังตะลุงระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน ศิลปิน ภาคเอกชน และภาครัฐ หรือ MOU
งวดที่ 2 (9 เดือน)	เพื่อสร้างตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช	2.ฐานข้อมูลพื้นที่การแสดงวัฒนธรรม (cultural space) หนังตะลุง จำนวน 4 พื้นที่ ได้แก่ ตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ศูนย์ศิลปะวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กลุ่มวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงเขาพังไกร (ดร.บุญธรรม เทิดเกียรติชาติ) และครัวนายหนัง
งวดที่ 3 (15 เดือน)	เพื่อสร้างเส้นทางท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของหนังตะลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช	3. โปรแกรมเส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของหนังตะลุง 1 เส้นทาง

14. แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบ

- การเชื่อมโยงกับนักวิจัยที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ทำการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ (ถ้ามี) (Connections with other experts within and outside Thailand) และแผนที่จะติดต่อหรือสร้างความสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการสร้างทีมงานวิจัยในอนาคตด้วย

งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาข้อมูลการสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนังตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่นำมาจัดเก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบ และมีมาตรฐาน และนำไปสู่การจัดทำนโยบายที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับการบูรณาการองค์ความรู้และมีผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและให้คำปรึกษา รวมทั้งการศึกษาข้อมูล ความเหมาะสมและโอกาสในการเชื่อมโยงกับการเป็นพื้นที่ศูนย์กลางวัฒนธรรมของชุมชน การอนุรักษ์วัฒนธรรม การพัฒนาชุมชนและการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและในอนาคต มีการวางแผนในการติดต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลและการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ จัดทำนโยบายและการสร้างผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม และการรวมกลุ่มวิสาหกิจวัฒนธรรมแก่ภาคีที่เกี่ยวข้องกับหนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราชให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

- การเชื่อมโยงหรือความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ใช้ประโยชน์ (Stakeholder Engagement and User Engagement) โดยระบุชื่อหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคมและชุมชน โดยอธิบายรายละเอียด

ดำเนินงานร่วมกันและการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน รวมถึงอธิบายกระบวนการดำเนินงานต่อเนื่องของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

การเชื่อมโยงความร่วมมือกับเครือข่ายและผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมายในพื้นที่ย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย โดยมีกระบวนการดำเนินงาน การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การอธิบายรายละเอียดของการดำเนินงานวิจัย การศึกษาข้อมูลร่วมกัน การร่วมกันวิเคราะห์และตรวจสอบผลการวิจัยเพื่อพัฒนาพื้นที่สร้างรายได้ผู้ประกอบการ เครือข่ายการเรียนรู้ และเป็นศูนย์เรียนรู้ด้านวัฒนธรรมหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 นายหนึ่งตะลุง 5 นายหนึ่ง

- นายหนึ่งแบงค์ฉัตรพล ศรีเทพย์ อ.ช้างกลาง จ.นครศรีธรรมราช

เบอร์โทรศัพท์ 095-8635568

- นายหนึ่งโอปอ ปริญ รัตนบุรี อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช

เบอร์โทรศัพท์ 082-2814196

- นายหนึ่งจำเนียร คำหวาน ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช

เบอร์โทรศัพท์ 096-7842967

- นายหนึ่งวีระ ลูกทุ่งบันเทิง ต.เขาน้อย อ.สิชล จ.นครศรีธรรมราช

เบอร์โทรศัพท์ 096-7842967

- นายหนึ่งวรพจน์ เทียนทอง ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

กลุ่มที่ 2 ช่างหนัง/สถานประกอบการหนังตะลุง

- ช่างเสนีย์ ทรัพย์สิน อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

- ช่างทวี ต.อ้อมค่าย อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

- ช่างดี บ้านสทิง

- ช่างทวีป อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.นครศรีธรรมราช

- ช่างดา บ้านจันทุน ต.ท่าเรือ จ.นครศรีธรรมราช

การเชื่อมโยงความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย เครือข่ายภาคประชาชน ชุมชนภาคธุรกิจเอกชน สถาบันการศึกษาในชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานวัฒนธรรม หน่วยงานด้านการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการดำเนินงานตั้งแต่การติดต่อประสานงาน การอธิบายรายละเอียดของการดำเนินงานวิจัย การขอความอนุเคราะห์ข้อมูล การร่วมออกแบบศูนย์การเรียนรู้ และการเผยแพร่ผลการวิจัย เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาสนับสนุน ส่งเสริมการเผยแพร่องค์ความรู้ และการผลักดันให้เกิดนโยบายการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม และการสร้างผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม เกิดการรวมกลุ่มวิสาหกิจวัฒนธรรมแก่ภาคี ที่เกี่ยวข้องกับหนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราชภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย โดยมีเป้าหมาย คือ รูปแบบความร่วมมือและเครือข่ายหนังตะลุง จำนวนไม่น้อยกว่า 10 เครือข่าย เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจของผลิตภัณฑ์ของหนังตะลุงเพิ่มขึ้น มากกว่าร้อยละ 10 เกิดผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมมากกว่า 10 ราย ที่มีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ตลาดวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแนวทางการรวมกลุ่มวิสาหกิจทางวัฒนธรรมหนังตะลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช รวมถึงผลงานการตีพิมพ์ระดับชาติหรือนานาชาติ รวมทั้งการส่งเสริมการขาย

หนังสือและเครือข่ายผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมในพื้นที่ย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัด นครศรีธรรมราช

15. การประเมินตนเองระดับโครงการวิจัย (Self-assessment)

- ความสอดคล้องและความเป็นไปได้ในการตอบ OKR ของแผนด้าน ววน. ของประเทศ
- สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และตอบ KR ของ Platform
- ตอบ KR ของ Platform และ KR ของ Program
- ตอบเฉพาะ KR ของ Program
- ตอบเฉพาะตัวชี้วัดของโครงการ

ลงนาม.....

(ดร.พีระพงศ์ สุจริตพันธ์)

หัวหน้าโครงการ

